

Det er derfor, vi har sagt uanset barnets alder, fuldstændig som det også står i bemærkningerne til beslutningsforslaget, og man kan jo sådan set ikke undre sig over, at det er det, jeg siger her, for det svarer nøjagtigt til vores beslutningsforslag.

Men jeg synes, vi skal prøve at drøfte det undervejs, hvor vi har mulighed for at få facts på bordet, for det lyder i hvert fald, som om hr. Søren Pind, men også andre ikke er kendskab til det, der ligger fra Styrelsen for Social Service, nemlig den redegørelse, der kom i 2004, som netop viser, hvor store, skal vi sige uoverensstemmelser og ikke særlig meget logik, der er på det her område. Det synes jeg vi skal gøre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om børns ret.

Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsat 12/4 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det beslutningsforslag, vi nu tager fat på at behandle, læner sig jo i vid udstrækning sådan indholdsmæssigt op ad den drøftelse, vi netop har haft om nr. B 62. Det er et forslag, hvorefter man vil pålægge regeringen, inden 2005 er gået, at oprette organisationen Børns Ret som en udvidelse af Børnerådet.

Hovedformålet med forslaget er ifølge bemærkningerne at synliggøre børns rettigheder og sikre, at der skrives ind, når børns rettigheder bliver krænkede. Regeringen kan jo kun være enig i, at børn skal sikres den bedst mulige retsstilling også i overensstemmelse med FN-konventionen om barnets rettigheder, men vurderingen af, hvordan det står til med den, divergerer måske noget.

Forslagsstillerne henviser til, at FN's Børnekomité har noteret sig, at Danmark tøver med at oprette en separat klagemulighed for børn, og komiteen anbefaler derfor, at Danmark i det mindste udvider Børnerådets mandat til også at omfatte individuelle sager og klager fra børn.

Danmark har kommenteret denne anbefaling i Danmarks tredje rapport fra august 2003 til FN's Børnekomité om de foranstaltninger, der er truffet for at virkeliggøre de rettigheder, som jo er anerkendt i konventionen.

I denne kommentar er det anført, at det på daværende tidspunkt blev overvejet, om der var behov for en ændring af børns individuelle klagemuligheder. Når der endnu ikke var fundet anledning til at etablere en selvstændig klageinstans, så hænger det bl.a. sammen med, at der i Danmark jo er mange og gode omsorgsforanstaltninger, og at der er et veludviklet tilsyn med disse foranstaltninger.

Samtidig blev der i kommentaren lagt op til grundige overvejelser af komiteens opfordring og derunder en vurdering af, hvordan børns klager i praksis bliver behandlet, samt også børns kendskab til deres klagemuligheder. Det blev tilkendegivet, at Børnerådet ville blive inddraget i et samarbejde herom.

Til en belysning af de eksisterende muligheder er der efter anmodning fra socialministeren efterfølgende af Servicestyrelsen i et samarbejde med Børnerådet udarbejdet notatet fra februar 2004 vedrørende børn og unges klagemuligheder samt børn og unges kendskab til deres klagemuligheder.

Her vil jeg godt indskyde, at den daværende ministers konklusion på denne afdækning var, at der generelt er gode klagemuligheder for børn og unge, men at der på området vedrørende børn og unge med særlige behov kunne være behov for overvejelser om styrkelse af børn og unges klagemuligheder. Det er jo netop det sidste, der er taget højde for i forbindelse med anbringelsesreformen.

I bemærkningerne til forslaget fra Enhedslisten bliver det også anført, at både Norge og